

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/163/2015
Identifikačné číslo spisu:	6014201572
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6014201572.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD. v právnej veci žalobcu K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., zastúpeného URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava (pôvodne: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom 9. mája 1, 974 86 Banská Bystrica), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-BB-KDI2-112-002/2014 zo dňa 25. novembra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/245/2014-39 zo dňa 25. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/245/2014-39 zo dňa 25. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I

Predmet konania

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-BB-KDI2-112-002/2014 zo dňa 25.11.2014, ktorým žalovaný na odvolanie žalobcu zmenil výrok a odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia Okresného rozhodnutia PZ v Banskej Bystrici č. p. ORPZ-BB-ODI2-271/2014-SK zo dňa 08.09.2014, v časti opisu skutku, keď vypustil text „....., že bezodkladne nezastavil vozidlo,...“ a výrok a odôvodnenie v časti kvalifikácie skutku, keď vypustil text „... § 65 písm. a/,...“ a zmenil výrok v časti uloženia sankcie tak, že žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. a/ s poukazom na § 12 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“) uložil pokutu vo výške 700,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov, ktorý začína plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti toho rozhodnutia, a to z dôvodu porušenia § 15 ods. 5 písm. c/, § 66 ods. 2 písm. a/, d/, e/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v

znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z.z.) za čo bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/, l/ zákona č. 372/1990 Zb. za skutok, ktorého sa žalobca mal dopustiť tým, dňa 12.04.2014 v čase o 18:42 hod. viedol motorové vozidlo zn. Mercedes Benz Vito ev. č. D. po ceste 1. triedy č. 50 v smere jazdy od Stožku do Zvolena, kde pred obcou Pstruša v 253,4 km zapríčinil dopravnú nehodu, a to tak, že pri predchádzaní pred ním idúcej jazdnej súpravy zloženej z traktora tov. zn. Frendt ev. č. A. a vlečky s cisternou bez ev. č., ktorú viedol vodič W. J., ohrozil vodiča E. X., ktorý viedol osobné motorové vozidlo tov. zn. VW Lupo švajčiarskeho ev. č. Q. a ktorý začal úkon predchádzania vozidla Mercedes Benz Vito ev. č. D. skôr a v tom čase sa nachádzal v protiúdom jazdnom pruhu na jeho úrovni, následkom čoho vodič E. X. v snahe vyhnúť sa zrážke s vozidlom Mercedes Benz Vito vyšiel s vozidlom mimo cestu vľavo, kde pri snahe dostať sa späť na vozovku dostal s vozidlom šmyk a prednou časťou vozidla narazil do ľavého boku traktora Frendt. Vodič - žalobca sa s vozidlom vrátil späť do jazdného pruhu za jazdnú súpravu. Po spôsobení dopravnej nehody si žalobca nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody, a to, že dopravnú nehodu neohlásil policajtovi, nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta, nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody a z miesta dopravnej nehody s vozidlom odišiel smerom do Zvolena. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo, došlo však k hmotnej škode na vozidle VW Lupo a traktore Frendt.

Po preskúmaní veci dospel krajský súd k záveru, že jednotlivé žalobné námietky nie sú dôvodné. Žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán, v dostatočnom rozsahu zistili skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovali príslušné právne predpisy, čo vyústilo do vydania zákonného rozhodnutia žalovaného. Krajský súd nezistil rozporné tvrdenia vo vyjadreniach vypočúvaných osôb. Naopak, vyplýva z nich jednotný skutkový dej, ktorý dostatočne objasnil správny orgán.

K námietke žalobcu, že bol dotknutý na svojich právach v dôsledku skutočnosti, že mu nebolo umožnené byť prítomný na ústnom pojednávaní pred prvostupňovým správnym orgánom, krajský súd konštatoval, že z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplýva, že na pojednávanie nariadené na deň 08.09.2014, bol riadne predvolaný, ako aj jeho právny zástupca. Z obsahu administratívneho spisu nie je zrejma skutočnosť, tvrdená v žalobe, o nemožnosti zúčastniť sa tohto pojednávania advokátom z dôvodu náhlych zdravotných problémov potomka. Naopak, v administratívnom spise (čl. 64) sa nachádza úradný záznam spísaný npor. O. dňa 08.09.2014, z ktorého vyplývajú iné dôvody neprítomnosti obvineného a jeho zástupcu na tomto pojednávaní, ktoré aj podľa názoru krajského súdu nie sú akceptovateľné a nemožno ich považovať za závažný dôvod nedostavenia sa na pojednávanie, preto podľa názoru krajského súdu prvostupňový správny orgán nepochybil, ak vykonal ústne pojednávanie v neprítomnosti advokáta, ako aj obvineného. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so stanoviskom žalovaného, že neprítomnosť obvineného z priestupku a jeho advokáta na ústnom pojednávaní pred prvostupňovým správnym orgánom, na ktoré boli obaja riadne predvolaní, nespôsobuje porušenie práva obvineného na obhajobu, nakoľko žalobca nepreukázal žiadny ospravedlniteľný dôvod neúčasti.

Krajský súd zároveň nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu o neakceptovaní jeho návrhu na vypočutie svedka W. J. a k tomu uviedol, že účastník konania má právo navrhopvať na preukázanie svojich tvrdení dôkazy, vrátane návrhu na vypočutie svedka. Správny orgán však nemusí vykonať všetky navrhované dôkazy, ale musí odôvodniť, prečo navrhnutý dôkaz nevykoná. Žalovaný podľa názoru krajského súdu náležite odôvodnil, prečo nepovažoval za potrebné navrhnutého svedka v konaní vypočuť. Rovnako aj krajský súd, vzhľadom na okolnosti vyplývajúce zo spisového materiálu, zastával stanovisko, že nebolo potrebné svedka vypočuť. Z predloženého spisového materiálu je podľa krajského súdu jednoznačne zrejme, aké dôkazy boli použité na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci. Žalobca v žalobe tvrdil, že výpoveď svedka by zásadným spôsobom zmenila kvalifikáciu priestupku v prospech žalobcu. Takéto tvrdenie však vyznieva účelovo, najmä, ak žalobca ako obvinený z priestupku v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom svedka neoznačil v Zázname o podaní vysvetlenia a ani v Zápisnici z ústneho pojednávania. Žalobca neuviedol žiadneho konkrétneho svedka, ktorého by žiadal vypočuť k inkriminovanej udalosti. Je nelogické, aby nebol svedok identifikovaný a označený generáliami pri prvotných úkonoch účastníka konania, pokiaľ tohto svedka považuje za kľúčového,

navyššie ho dobre poznal. Dokonca aj v návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 07.07.2014 prostredníctvom splnomocneného advokáta nie je uvedený konkrétny svedok, len je návrh na doplnenie dokazovania s tým, že tento bude doplnený do 7 dní, avšak z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že ani žalobca, ani advokát, nedoplnili návrh na doplnenie dokazovania v lehote, ktorú si sami určili. Prvýkrát bolo uvedené meno osoby, ktorá môže svojou výpoveďou objasniť skutkové okolnosti dopravnej nehody až v odvolaní. Všetky tieto okolnosti vznášajú pochybnosti o pravdivosti svedeckej výpovede, ako aj o potrebe takýto dôkaz vykonať s prihliadnutím na skutočnosť, že všetky vypočuté osoby v konaní zhodne popisali skutkový dej, ktorý možno považovať za ustálený a postačujúci pre vyvodenie záveru o naplnení skutkovej podstaty priestupku, za ktorý bol žalobca uznaný vinným a za ktorý bol sankcionovaný.

Na základe uvedeného dospel krajský súd k záveru, že v medziach žaloby je rozhodnutie žalovaného v súlade so zákonom. Žalovaný vec správne právne posúdil, pričom sa náležite vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami žalobcu, svoje rozhodnutie vyčerpávajúco odôvodnil a krajský súd sa s jeho odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p, tak, že z dôvodu, že žalobca v konaní nemal úspech súd mu náhradu trov konania nepriznal.

II

Zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcu

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Žalobca odvolanie odôvodnil rovnakými skutočnosťami ako už uviedol v podanej žalobe a navyše uviedol, že považuje rozhodnutie krajského súdu za nesprávne, nakoľko má za to, že nie je daná dôvodnosť a zákonnosť vydaného prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu. Prvostupňový správny orgán konal urýchlene, keď nerešpektoval základnú zásadu správneho konania a odoprel žalobcovi prístup k vykonávaniu procesného úkonu tým, že nerešpektoval relevantné dôvody advokáta na nedostavenie sa na ústne pojednávanie, ktorého prítomnosť na úkone žalobca považoval za nevyhnutnú a kľúčovú. Žalobca od začatia vykonávania procesných úkonov orgánov činných v trestnom konaní dával najavo, že sa zúčastní iba tých procesných úkonov, ktorých sa zúčastní jeho advokát.

III

Zhrnutie vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdil.

Žalovaný uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s napadnutým rozhodnutím krajského súdu, ktorým zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRPZ-BB-KDI2-112-002/2014 zo dňa 25.11.2014, považuje ho za správne a zákonné.

Podľa žalovaného správne orgány postupovali pri vydávaní napadnutých rozhodnutí v súlade so zákonom a v jeho medziach a rozhodli o priestupku v súlade s ustanoveniami zákona č. 8/2009 Z.z., zákona č. 372/1990 Zb. a zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

IV

Argumentácia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu

Okresné riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici, okresný dopravný inšpektorát, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. p. ORPZ-BB-ODI2-271/2014-SK zo dňa 08.09.2014 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g), l) zákona č. 372/1990 Zb., pretože svojím konaním porušil ustanovenie § 15 ods. 5 písm. c), § 65 písm. a), § 66 ods. 2 písm. a), d), e) zák. č. 8/2009 Z.z. tým, že dňa 12.04.2014 v čase o 18:42 hod. viedol motorové vozidlo zn. Mercedes Benz Vito ev.č. D. po ceste 1.triedy č. 50 v smere jazdy od Stožku do Zvolena, kde pred obcou Pstruša v 253,4 km zapríčinil dopravnú nehodu, a to tak, že pri predchádzaní pred ním idúcej jazdnej súpravy zloženej z traktora tov. zn. Frendt ev. č. A. a vlečky s cisternou bez ev. č., ktorú viedol vodič W. J., ohrozil vodiča E. X., ktorý viedol osobné motorové vozidlo tov. zn. VW Lupo švajčiarskeho ev. č. Q. a ktorý začal úkon predchádzania vozidla Mercedes Benz Vito ev. č. D. skôr a v tom čase sa nachádzal v protiúdu jazdnom pruhu na jeho úrovni, následkom čoho vodič E. X. v snahe vyhnúť sa zrážke s vozidlom Mercedes Benz Vito vyšiel s vozidlom mimo cestu vľavo, kde pri snahe dostať sa späť na vozovku dostal s vozidlom šmyk a prednou časťou vozidla narazil do ľavého boku traktora Frendt. Vodič - žalobca sa s vozidlom vrátil späť do jazdného pruhu za jazdnú súpravu. Po spôsobení dopravnej nehody si žalobca nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody, a to, bezodkladne nezastavil vozidlo, dopravnú nehodu neohlásil policajtom, nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta, nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody a z miesta dopravnej nehody s vozidlom odišiel smerom do Zvolena. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo, došlo však k hmotnej škode na vozidle VW Lupo a traktore Frendt. Podľa § 22 ods. 2 písm. a) s poukazom na § 12 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. uložil žalobcovi pokutu vo výške 700 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov.

Prvostupňový správny orgán mal jednoznačne za preukázané, že žalobca svojim konaním naplnil všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), g), l) zákona č. 372/1990 Zb. Táto skutočnosť vyplýva, predovšetkým z výsluchu svedka p. K., ktorý uviedol, že ho na rovnom úseku cesty prebiehalo vozidlo Volkswagen Lupo žltej farby, pričom keď toto bolo na úrovni vozidla Mercedes Vito, tak vodič tohto vozidla začal predbiehať traktor a nevšimol si, že už je predbiehaný vozidlom Volkswagen Lupo. Správny orgán návrh advokáta na doplnenie dokazovania spočívajúci vo výsluchu vodiča (ktorého neoznačil), považoval za bezpredmetný z dôvodu, že v danej veci boli vypočutí všetci svedkovia, ktorí dopravnú nehodu videli a advokát do siedmich dní ako uviedol v návrhu tento nedoplnil, ktorého vodiča žiada vypočuť, ako ani skutočnosť v čom by mal výsluch spočívať.

Pri určení druhu sankcie a jej výmery prihliadol na osobu páchatel'a, nakoľko žalobca je ženatý, zamestnaný. Správny orgán prihliadol ďalej na výpis karty obvineného, že je držiteľom vodičského preukazu od roku 1986, pričom bol v sledovanom období právoplatne postihnutý za päť dopravných priestupkov v blokovom konaní. Správny orgán prihliadol na závažnosť priestupku, a to že menovaný spôsobil dopravnú nehodu, čím porušil všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky závažným spôsobom, nedbanlivostným konaním, ale taktiež prihliadol aj na skutočnosť, že si ako účastník dopravnej nehody úmyselným konaním nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody pretože videl, že došlo k dopravnej nehode a napriek tomu s vozidlom nezastavil a bezdôvodne sa spoliehal na to, že keďže nedošlo k zrážke jeho vozidla s iným vozidlom zastaviť nemusí. Správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že priestupku sa dopustil na ceste I. triedy mimo obce, v mieste a čase (18:52 hod - sobota) kedy bol zvýšený počet ostatných účastníkov cestnej premávky na komunikáciách. Správny orgán mal za to, že sankcie pokuta ako aj zákaz činnosti spočívajúci v zákaze vedenia motorového vozidla boli uložené v súlade s požiadavkou individuálnej prevencie a vzhľadom na spoločenskú nebezpečnosť aj v súlade s požiadavkou generálnej prevencie.

V

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. p. KRPZ-BB-KDI2-112-002/2014 zo dňa 25.11.2014 zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že výrok a odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia v časti opisu skutku vypustil text „...., že bezodkladne nezastavil vozidlo,...“, výrok a odôvodnenie v časti kvalifikácie skutku zmenil keď vypustil text „... § 65 písm. a/,...“ a zmenil výrok v časti uloženia sankcie tak, že žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. a/ s poukazom na § 12 ods. 2 zákona č.372/1990 Zb. uložil pokutu vo výške 700,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov. Ostatné časti rozhodnutia zostali nedotknuté.

Žalovaný preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v celom rozsahu. Preskúmané rozhodnutie zmenil z dôvodu, že po preskúmaní výšky uloženej sankcie je uložený zákaz činnosti podľa žalovaného neúnosným, dokonca až likvidačným trestom vzhľadom k tomu, že žalobca nebol za takýto alebo obdobný skutok nikdy predtým postihnutý. Pri ukladaní sankcii žalobcovi bral žalovaný do úvahy jeho Evidenčnú kartu vodiča, podľa ktorej sa dopustil piatich priestupkov, avšak ani jeden z týchto nebol priestupok za skutok, ktorý mu bol preukázaný v tomto konaní, pričom prvostupňový správny orgán pri určení druhu sankcie a jej výmery dôsledne neskúmal, či žalobca spáchal ten istý skutok, za ktorý bol v minulosti postihnutý. Vzhľadom na uvedené zastáva žalovaný názor, že na splnenie požiadavky individuálnej a generálnej prevencie postačuje uložiť sankciu zákaz činnosti viesť motorov vozidlá na dobu 12 mesiacov, pričom pokuta vo výške 700,- € zostáva nezmenená.

Žalovaný zastáva názor, že prvostupňový správny orgán nesprávne v rozhodnutí uviedol „...že bezodkladne nezastavil vozidlo...“ v časti výrok a odôvodnenie - opisu skutku napadnutého rozhodnutia a text „... § 65 písm. a/,...“ v časti výrok a odôvodnenie - kvalifikácie skutku, nakoľko z predložených listinných dôkazov (Záznamy o podaní vysvetlenia žalobcu, E. X., W. J., N. K., Záznam dopravnej nehody) nie je možné jednoznačne vyvodiť záver, že žalobca, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode si nesplnil svoju povinnosť bezodkladne zastaviť vozidlo. Z uvedeného dôvodu žalovaný zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, tak že uvedené vypustil z textu. Uvedené nesprávnosti podľa žalovaného nemali vplyv na zákonnosť vydaného rozhodnutia a nie je dôvodom na jeho zrušenie.

Na tvrdenie žalobcu, že na ústne pojednávanie sa nedostavil z dôvodu závažnej prekážky na strane advokáta, pričom trval na prítomnosti advokáta pri ústnom pojednávaní žalovaný uviedol, že toto tvrdenie považuje za účelové v snahe sa vyhnúť postihu za svoje protiprávne konanie. Žalovaný zastáva názor, že žalobca bol na ústne pojednávanie riadne predvolaný na deň 08.09.2014 a predvolanie na ústne pojednávanie si prevzal 25.08.2014 a jeho advokát si predvolanie prevzal dňa 21.08.2014. Žalovaný tvrdí, že žalobca a jeho advokát sa na ústne pojednávanie nedostavili bez náležitého ospravedlnenia, nakoľko prvostupňový správny orgán, ani žalovaný, neobdržali žiadny relevantný dôkaz, ktorým by preukázali, že sa na ústne pojednávanie nedostavili zo závažného dôvodu.

Žalovaný zastáva stanovisko, že z predloženého spisového materiálu je jednoznačne zrejmé, že prvostupňový správny orgán použil na dokazovanie všetky prostriedky, ktoré mu boli známe a ktorými mohol zistiť a objasniť skutkový stav veci, pričom tieto boli vykonané v súlade s právnymi predpismi. Žalobca uviedol meno osoby, ktorá môže svojou výpoveďou objasniť skutkové okolnosti dopravnej nehody až vo svojom odvolaní po vydaní rozhodnutia. Žalovaný zároveň uviedol, že vykonané dokazovanie je postačujúce sa vyvodenie odôvodneného záveru o naplnení skutkovej podstaty priestupku. Tento záver žalovaného nepriamo potvrdzuje aj žalobca vo svojich vyjadreniach, či už v zázname o podaní vysvetlenia alebo v zápisnici z ústneho pojednávania, kde po zákonom poučení, ktorému porozumel nevyužil zákonnú možnosť a nenavrhol na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré mu boli známe (napr. mená ďalších svedkov) hoci tak mal možnosť urobiť. Žalobca potvrdzuje názor žalovaného aj vo svojom návrhu na doplnenie dokazovania, v ktorom neuviedol údajného svedka a tento návrh pred vydaním rozhodnutia nedoplnil.

Z predloženého spisu má žalovaný za preukázané, že žalobca svojim konaním porušil ust. § 15 ods. 5 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z., pretože pri predchádzaní ohrozil iného účastníka cestnej premávky, čím je uznaný vinným z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb., nakoľko žalobca

porušil všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikla dopravná nehoda.

Žalovaný považuje listinné dôkazy založené v spise za hodnoverné a dôveryhodné, pretože boli získané zákonným spôsobom a tvrdenie žalobcu o tom, že verzia priebehu nehody nezodpovedala stavu, ktorý si správny orgán vo svojom rozhodnutí osvojil považuje žalovaný za účelové, nakoľko prvotnými, neodkladnými a neopakovateľnými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že si žalobca nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody, pretože po zapríčinené dopravnej nehody dopravnú nehodu neohlásil policajťovi, nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajťa, nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel, čím porušil ust. § 66 ods. 2 písm. a), d), e) zákona č. 8/2009 Z.z. čím naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), l) zákona č. 372/1990 Zb.

VI

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 25.03.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.08.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b), g), l) zákona č. 372/1990 Zb. priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

b) ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajťa alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,

g) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda,

l) iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až k), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 22 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. a) až c) sa uloží pokuta od 300 eur do 1 300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. za viac priestupkov toho istého páchatel'a prejednávaných v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie

postihnuteľný; zákaz činnosti možno uložiť, ak ho možno uložiť za niektorý z týchto priestupkov.

Podľa § 15 ods. 5 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. vodič nesmie predchádzať, ak by ohrozil alebo obmedzil vodiča jazdiaceho v protismere, alebo ohrozil iného účastníka cestnej premávky.

Podľa § 66 ods. 2 písm. a), d), e) zákona č. 8/2009 Z.z. účastník dopravnej nehody je povinný

a) ohlásiť dopravnú nehodu policajtovi,

d) zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,

e) zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Banskej Bystrici pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmito rozhodnutiami predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správny orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí vyhodnotil skutok žalobcu ako priestupok, keď skonštatoval, že uvedeným skutkom vodič porušil ustanovenia § 15 ods. 5 písm. c), § 65 písm. a), § 66 ods. 2 písm. a), d), e) zákona č. 8/2009 Z.z. a naplnil skutkovú podstatu priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), g), l) zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu uložil prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. p. ORPZ-BB-ODI2-271/2014-SK zo dňa 08.09.2014 sankciu vo forme pokuty vo výške 700,- € a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 24 mesiacov. Voči uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. p. KRPZ-BB-KDI2-112-002/2014 zo dňa 25.11.2014 rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zmenil tak, že výrok a odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia v časti opisu skutku, keď vypustil text „....., že bezodkladne nezastavil vozidlo,...“, výrok a odôvodnenie v časti kvalifikácie skutku zmenil keď vypustil text „... § 65 písm. a/,...“ a zmenil výrok v časti uloženia sankcie tak, že žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. a/ s poukazom na § 12 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. uložil pokutu vo výške 700,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov. Ostatné časti rozhodnutia zostali nedotknuté.

Zo spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplynulo, že žalobca dňa 12.04.2014 v čase o 18:42 hod. viedol motorové vozidlo zn. Mercedes Benz Vito ev.č. D. po ceste I. triedy č. 50 v smere jazdy od Stožku do Zvolena, kde pred obcou Pstruša v 253,4 km zapríčinil dopravnú nehodu, a to tak, že pri predchádzaní pred ním idúcej jazdnej súpravy zloženej z traktora tov. zn. Frendt ev. č. A. a vlečky s cisternou bez ev. č., ktorú viedol vodič W. J.,

ohrozil vodiča E. X., ktorý viedol osobné motorové vozidlo tov. zn. VW Lupo švajčiarskeho ev. č. Q. a ktorý začal úkon predchádzania vozidla Mercedes Benz Vito ev. č. D. skôr a v tom čase sa nachádzal v protiúdu jazdnom pruhu na jeho úrovni, následkom čoho vodič E. X. v snahe vyhnúť sa zrážke s vozidlom Mercedes Benz Vito vyšiel s vozidlom mimo cestu vľavo, kde pri snahe dostať sa späť na vozovku dostal s vozidlom šmyk a prednou časťou vozidla narazil do ľavého boku traktora Frendt. Žalobca sa s vozidlom vrátil späť do jazdného pruhu za jazdnú súpravu. Po spôsobení dopravnej nehody si žalobca nesplnil povinnosti účastníka dopravnej nehody, a to, že dopravnú nehodu neohlásil policajtom, nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta, nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrovania dopravnej nehody a z miesta dopravnej nehody s vozidlom odišiel smerom do Zvolena. Pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo, došlo však k hmotnej škode na vozidle VW Lupo a traktore Frendt.

Po preskúmaní veci sa najvyšší súd stotožnil s názorom krajského súdu, podľa ktorého je rozhodnutie žalovaného v súlade so zákonom. Z vykonaného dokazovania má odvolací súd za preukázané, že žalovaný dostatočne zistil skutkový stav, následne ho aj správne posúdil a vysporiadal sa so všetkými námietkami žalobcu. Skutkový stav veci bol dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním, a to záznamami o podaní vysvetlenia žalobcu, p. E. X., p. W. J., p. N. K. a správou o výsledku objasňovania priestupku. Z uvedených záznamov je zrejмый jednotný skutkový dej, a to, že žalobca pri predchádzaní pred ním jazdiaceho traktora porušil ust. § 15 ods. 5 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. a spôsobil dopravnú nehodu. Následne žalobca porušil povinnosti mu vyplývajúce z ust. § 66 ods. 2 písm. a), d), e) zákona č. 8/2009 Z.z. a neohlásil dopravnú nehodu policajtom, nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta a nezdržal sa konania, ktoré bolo na ujmu vyšetrovania dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný vec aj správne právne posúdil, pričom sa náležite vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie dôkladne a vyčerpávajúco odôvodnil a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil.

Na námietku žalobcu, že neprítomnosť jeho ako aj jeho advokáta na ústnom pojednávaní konanom dňa 08.09.2014 spôsobuje porušenie žalobcovho práva na spravodlivý proces odvolací súd udáva, že sa stotožnil s názorom žalovaného a aj krajského súdu, podľa ktorého k porušeniu práv žalobcu nedošlo. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalovaný na ústne pojednávanie konané dňa 08.09.2014 riadne predvolal žalobcu a jeho právneho zástupcu. Žalobca si predvolanie prevzal dňa 25.08.2014 a jeho advokát dňa 21.08.2014. V administratívnom spise sa však nenachádza skutočnosť tvrdená žalobcom, a to, že sa nemohol zúčastniť ústneho pojednávania z dôvodu náhlych zdravotných problémov potomka. Naopak v administratívnom spise sa nachádza úradný záznam npor. O. T. zo dňa 08.09.2014, v ktorom sú uvedené iné dôvody, pre ktoré sa žalobca a jeho advokát nezúčastnili na ústnom pojednávaní, a ktoré podľa názoru odvolacieho súdu nie sú akceptovateľné, a teda žalobca spolu so svojim advokátom sa nedostavili na ústne pojednávanie bez náležitého ospravedlnenia. Z uvedeného dôvodu tak podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný nepochybil, keď vykonal ústne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho advokáta.

Odvolací súd dodáva, že žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré mu boli kladené za vinu, podávať návrhy a navrhovať dôkazy tak písomnou formou, ako aj na ústnom pojednávaní. Svoje práva účastníka konania však žalobca nevyužil. Pokiaľ obvinený z priestupku zostane v konaní pasívny, môže správny orgán vec prejednať a rozhodnúť aj bez meritórneho vyjadrenia obvineného, a to na základe ostatných zhromaždených podkladov a dôkazov. K porušeniu práva obvineného z priestupku na obhajobu z dôvodu jeho neprítomnosti na ústnom pojednávaní o priestupku pred správnym orgánom nemôže prísť v prípade, keď bol obvinený z priestupku a jeho právny zástupca riadne predvolaný na ústne pojednávanie pred správnym orgánom, avšak svoju neprítomnosť na ústnom pojednávaní ani jeden z nich náležite neospravedlnil a svoje zákonné právo nevyužil.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu týkajúcu sa neakceptovania jeho návrhu na vypočutie svedka W. J.. Z obsahu administratívneho spisu totiž vyplýva, že žalobca prvýkrát navrhol vypočuť uvedeného svedka až v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Predtým ho žalobca v konaní vôbec nespomenul. Odvolací súd zároveň poukazuje na zavádzajúce

tvrdenie žalobcu v podanom odvolaní proti prvostupňového rozhodnutiu správneho orgánu, že žalobca výsluch svedka navrhol pri ústnom pojednávaní konanom dňa 16.04.2014. Podľa administratívneho spisu žalovaného sa v deň 16.04.2014 vykonal so žalobcom iba záznam o podaní vysvetlenia, v ktorom však výsluch svedka W. J. alobca nenavrhol. Žalobca ani v podaní zo dňa 07.07.2014 označenom ako „Návrh na doplnenie dokazovania, oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia“ uvedeného svedka neuviedol a neuviedol ho ani v lehote 7 dní, ktorú si sám v podaní určil na doplnenie dokazovania. Uvedené konanie žalobcu podľa názoru odvolacieho súdu vnáša pochybnosti o pravdivosti navrhutej svedeckej výpovede, ako aj o potrebe takýto dôkaz vykonať s prihliadnutím na skutočnosť, že všetky v konaní vypočuté osoby zhodne popísali skutkový dej, v ktorom žiadny zo svedkov svedka W. J. nespomenul, a ktorý aj podľa názoru odvolacieho súdu je možné považovať za ustálený a dostačujúci pre vyvodenie záveru o naplnení skutkovej podstaty priestupku, za ktorý bol žalobca uznaný vinným a za ktorý bol sankcionovaný. Odvolací súd k veci dodáva, že správny orgán nemusí v konaní vykonať všetky navrhované dôkazy, ale musí odôvodniť, prečo navrhnutý dôkaz nevykoná. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že žalovaný odôvodnil prečo navrhnutý výsluch svedka nevykoná.

Odvolací súd má za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že priestupok sa stal tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovaného, a preto sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.